

EXPUNERE DE MOTIVE

Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor este un document internațional multilateral negociat și adoptat de către statele membre ale Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale (1883), în cadrul Conferinței diplomatice care a avut loc în luna iunie 1989.

Ca membră a Convenției de la Paris și a Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, România a semnat Protocolul la data de 30 decembrie 1989, la Madrid.

Protocolul intrat în vigoare la data de 1 aprilie 1996, numără în prezent 14 state membre și funcționează de o manieră complementară a Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor (1891).

Statele membre ale Protocolului sunt membre ale "Uniunii" de la Madrid, "Uniune" din care fac parte și membrii Aranjamentului de la Madrid.

Modificările aduse prin Protocol înlătură anumite obstacole în extinderea numărului de membri ai "Uniunii" speciale de la Madrid

Modificările principale aduse de Protocol sunt următoarele:

1) Prima modificare vizează dreptul pe care trebuie să se bazeze o înregistrare internațională. Astfel, conform Aranjamentului pentru a solicita înregistrarea unei mărci pe cale internațională, este necesar ca acea marcă să fie "înregistrată" național, pe când în temeiul Protocolului este suficientă "constituirea unui depozit național reglementar". Această modificare a fost adusă în interesul țărilor ale căror administrații naționale procedează la o examinare

completă și din oficiu a mărcilor. Acesta este și cazul Oficiului de Stat pentru Inventii și Mărci din România, unde înregistrarea națională a unei mărci nu poate avea loc înainte de 1 an de la data solicitării protecției. În această situație solicitantul unei mărci nu va mai putea invoca dreptul de prioritate de 6 luni prevăzut de Convenția de la Paris cu ocazia înregistrării aceleiași mărci, în orice alt stat membru al Convenției.

2) A doua modificare vizează tot țările ale căror administrații naționale procedează la un examen din oficiu complet al mărcilor. Astfel, Protocolul prevede posibilitatea ca termenul de refuz, de un an, în care administrația națională poate respinge la înregistrare o marcă (termen prevăzut în Aranjament), să poată fi înlocuit cu un termen de 18 luni sau chiar mai lung, în cazul procedurii de opoziție.

3) Statele membre ale Protocolului, desemnate de către titularii de mărci pentru a acorda protecție acestor mărci pot percepe taxe mai ridicate decât cele prevăzute prin Aranjamentul de la Madrid.

4) În ceea ce privește raportul de dependență al înregistrărilor internaționale față de o înregistrare națională, Protocolul creează o posibilitate care nu este prevăzută de Aranjament. Astfel, o înregistrare internațională anuală, pentru că cererea de bază a fost respinsă sau înregistrarea de bază a fost anulată în 5 ani de la data înregistrării internaționale, poate fi transformată în cerere națională care să beneficieze de data de proprietate ce rezultă din cererea de bază.

Prin ratificarea Protocolului, România va putea fi desemnată să acorda protecție unor mărci provenind din state membre ale Protocolului, desemnări pentru care titularii mărcilor străine vor plăti administrației naționale române taxe mai ridicate decât cele încasate de România în baza Aranjamentului de la Madrid.

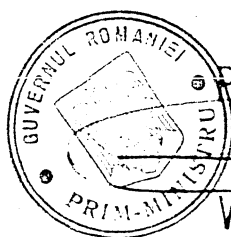
Acordarea protecției mărcilor în România, în condițiile Protocolului, este de natură să încurajeze investitorii străini aparținând statelor membre ale Protocolului, care doresc să-și desfășoare activitatea industrială sau comercială în mod loial, conform practicilor și uzanțelor comerciale, sub o marcă protejată în România.

În ceea ce privește obligațiile financiare ale fiecărui stat membru al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) sau al Uniunilor speciale administrate de OMPI, quantumul contribuției fiecărui stat este același indiferent că acest stat este membru numai la OMPI sau este membru și al unor Uniuni speciale.

Asadar, ratificarea Protocolului nu presupune plata unor taxe sau contribuții suplimentare pentru România.

Prin Acordul de Asociere a României la Comunitățile Europene (art.67 și anexa XIX paragraf 1) România și-a asumat obligația ca până la sfârșitul celui de-al cincilea an de la intrarea în vigoare a acordului, să ratifice Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor.

Față de cele de mai sus și ținând cont de importanța aplicării Protocolului pentru statele membre ale OMPI, ca instrument în dezvoltarea cooperării internaționale în domeniul protecției mărcilor, cât și obligația asumată de România prin Acordul de Asociere la Comunitățile Europene, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați, în vederea adoptării de către Parlament cu procedură de urgență, conform art. 74 alin.3 din Constituția României

PRIM-MINISTRU,

Victor Ciorbea
Victor Ciorbea